

Genetyczna zmienność receptora opioidowego μ wpływa na zapotrzebowanie na dokanałową analgezję fentanylem u rodzących kobiet

Genetic variability of the μ -opioid receptor influences intrathecal fentanyl analgesia requirements in laboring women

Pain 139 (2008) 5–14

Ruth Landau^{a,b}, Christian Kern^a, Malachy O. Columb^c, Richard M. Smiley^b, Jean-Louis Blouin^d

^aDepartment of Anesthesia, University Hospital of Geneva, Geneva, Switzerland, ^bDepartment of Anesthesiology, Columbia University College of Physicians and Surgeons, New York, NY 10032, USA,

^cDepartment of Anaesthesia, University Hospital of South Manchester Wythenshawe, UK, ^dDepartment of Genetic Medicine and Laboratory, University Hospital of Geneva, Geneva, Switzerland

Abstract: Labor initiates one of the most intensely painful episodes in a woman's life. Opioids are used to provide analgesia with substantial interindividual variability in efficacy. μ -opioid receptor (μ OR, OPRM1) genetic variants may explain differences in response to opioid analgesia. We hypothesized that OPRM1 304A/G polymorphism influences the median effective dose (ED₅₀) of intrathecal fentanyl via combined spinal-epidural for labor analgesia. Nulliparous women were prospectively recruited around 35 weeks gestation (n=224), and genotyped for 304A/G polymorphism. Those requesting neuraxial labor analgesia were enrolled in one of the two double-blinded trials: up-down sequential allocation (SA, n=50) and a separate confirmatory random-dose allocation trial (RA, n=97). Effective analgesia from intrathecal fentanyl was defined by P60 min analgesia with verbal rating score 61 (scale 0–10) and was compared between μ OR 304A homozygotes (Group A) and women carrying at least one 304G allele (Group G). OPRM1 304G allele frequency f(-) was 0.18. Using SA, intrathecal fentanyl ED₅₀ was 26.8 μ g (95% CI 22.7–30.9) in Group A and 17.7 μ g (95% CI 13.4–21.9) in Group G (p<0.001; 304A homozygosity increased the ED₅₀ 1.5-fold). RA confirmed that 304A homozygosity significantly increases intrathecal fentanyl ED₅₀ (27.4 μ g in Group A and 12.8 μ g in Group G [p<0.002; 2.1-fold]). We demonstrate for the first time that the μ OR 304G variant significantly reduces intrathecal fentanyl ED₅₀ for labor analgesia, suggesting women with the G variant may be more responsive to opioids and require less analgesic drugs. These findings for intrathecal fentanyl pharmacogenetics may have implications for patients receiving opioids in other settings.

Keywords: OPRM1; 304A/G; A118G; Combined spinal-epidural; Fentanyl; Genetic variability; Human; Labor; Pain; Pharmacogenetics; Polymorphism; Pregnancy; Up-down sequential allocation

[†] Część danych przedstawiono podczas 37. dorocznego zjazdu Society for Obstetric Anesthesia and Perinatology w 2005 r., 14. dorocznego zjazdu International Society for Anaesthetic Pharmacology w 2005 r., a także podczas dorocznych zjazdów American Society of Anesthesiologists w 2005 i 2006 r.

Streszczenie: Poród stanowi jedno z najintensywniejszych doznań bólowych w życiu kobiety. Do analgezji używa się opioidów; cechują się one jednak istotną zmiennością w zakresie skuteczności u poszczególnych osób. Odmiany genetyczne receptora opioidowego μ ($RO\mu$, *OPRM1*) mogą tłumaczyć różnicę w odpowiedzi na analgezję opioidową. Zaproponowaliśmy hipotezę, według której polimorfizm 304A/G genu *OPRM1* wpływa na medianę skutecznej dawki (ED_{50}) fentanylu podawanego dokanałowo w łączonej analgezji podpajęczynówkowo-zewnątrzoponowej w przebiegu porodu. Do badania w sposób prospektywny włączono pierworódki będące w około 35 tygodniu ciąży ($n=224$); wykonano u nich genotypowanie polimorfizmu 304A/G. Pacjentki zgłaszające potrzebę blokady centralnej w trakcie porodu włączano do jednego z dwóch badań klinicznych prowadzonych metodą podwójnej ślepej próby: w pierwszym z nich dawki przypisywano sekwencyjnie metodą „w górę lub w dół” (grupa przypisania sekwencyjnego, PS; $n=50$); w odrębnym potwierdzającym badaniu dokonywano losowego przypisania do dawki leku (grupa przypisania losowego, PL; $n=97$). Skuteczną analgezję przy użyciu fentanylu podawanego dokanałowo definiowano jako analgezję ≥ 60 min. z oceną słowną natężenia bólu ≤ 1 (skala od 0 do 10) i porównywano między pacjentkami, będącymi homozygotami pod względem $RO\mu$ 304A (Grupa A) i kobietami, które były nosicielkami co najmniej jednego allelu G (Grupa G). Częstość występowania allelu 304G *OPRM1* $f(-)$ wyniosła 0,18. W badaniu z PS, ED_{50} dla fentanylu podawanego dokanałowo wyniosła 26,8 μg (95% CI: 22,7–30,9) w grupie A i 17,7 μg (95% CI: 13,4–21,9) w grupie G ($p<0,001$; homozygotyczność względem 304A zwiększała ED_{50} o 1,5 raza). Badanie z PL potwierdziło, że homozygotyczność względem allelu 304A istotnie zwiększa ED_{50} fentanylu podawanego dokanałowo (27,4 μg w Grupie A i 12,8 μg w Grupie G [$p<0,002$; 2,1-krotnie]). Wykazaliśmy po raz pierwszy, że wariant 304G $RO\mu$ znamienne zmniejsza ED_{50} fentanylu podawanego dokanałowo w celu uzyskania analgezji podczas porodu, co wskazuje, że kobiety z wariantem G mogą lepiej reagować na opioidy i wymagać mniejszych dawek leków przeciwbólowych. Przedstawione wyniki dotyczące farmakogenetyki fentanylu podawanego dokanałowo mogą być istotne dla pacjentów, którzy otrzymują opioidy z innych powodów.

Słowa kluczowe: *OPRM1*, 304A/G; A118G; łączone znieczulenie podpajęczynówkowo-zewnątrzoponowe; Fentanyl; Zmienność genetyczna; Człowiek; Poród; Ból; Farmakogenetyka; Polimorfizm; Ciąża; Przypisanie sekwencyjne „w górę lub w dół”.